

Το Περιβάλλον Μας

Πνευματικά Δικαιώματα 2014 από την Εκδοτική Rational Island Publisher 719 2^η Avenue
North, Σιάτλ, Ουάσιγκτον, 98109, ΗΠΑ

Η μετάφραση των κειμένων έγινε από τη Βασιλική Ξάνθη και τη Νίκη Σταυρίδη, με την
υποστήριξη της Μαρίας Ανδρεουλάκη, της Χρυσούλας Βαρδάκη, της Βιβής Κάτου και της
Μάρτζυ Doyle Παπαδοπούλου.

Εισαγωγή

«Το Περιβάλλον Μας» είναι μία νέα έκδοση σε εξέλιξη που προορίζεται κυρίως για ανθρώπους που διδάσκουν τάξεις αρχαρίων της Συμπαραστάσης για Αναθεώρηση (ΣΑ). Αυτό θα βοηθήσει στο να παρέχει στους δασκάλους υλικό για τη φροντίδα του περιβάλλοντος που θα χρησιμοποιηθεί στις τάξεις τους.

Οι δάσκαλοι ενθαρρύνονται να κατεβάσουν και να διανείμουν τέτοιο υλικό για τις τάξεις τους, ώστε να χρησιμοποιηθεί σε συζητήσεις και συναντήσεις πάνω στις οδύνες που σχετίζονται με το περιβάλλον.

Θα θέλαμε να έχουμε μία ενημέρωση από τους δασκάλους που χρησιμοποίησαν αυτό το υλικό τόσο σχετικά με το τι υπήρξε χρήσιμο όσο και για το τι άλλο επιπλέον θα ήταν χρήσιμο. Ευχαριστώ.

Με αγάπη και εκτίμηση,
Τιμ Τζάκινς

Περιεχόμενα

- Στόχος για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος, σελ. 1
- Προς ένα Νέο Στόχο για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος- Τιμ Τζάκινς, σελ. 3-7
- Ένας Νέος Στόχος για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος -Τιμ Τζάκινς, σελ. 9-10
- Χάρβευ Τζάκινς (αποσπάσματα), σελ. 2,8,11,12
- Βίτσκε Βάισερ (αποσπάσματα), σελ. 3,6
- Μία Νέα Αφίσα, σελ. 11

Στόχος για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος

*Υιοθετήθηκε το 2013 στο Παγκόσμιο Συνέδριο
των Κοινοτήτων Συμπαράστασης*

Τα μέλη της Κοινότητας της Σ.Α. να δουλεύουμε για να αποκτήσουμε πλήρη επίγνωση της ταχείας και συνεχούς καταστροφής του περιβάλλοντος της Γης. Να εκτονώσουμε οποιαδήποτε οδύνη μας εμποδίζει να αποκτήσουμε πλήρη επίγνωση της κατάστασης αυτής και να λαμβάνουμε όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διατήρηση και την αποκατάσταση του περιβάλλοντός μας.

Οι οδύνες έχουν αναγκάσει τους ανθρώπους να καταπιέζουν ο ένας τον άλλον και να ασκούν καταστροφικές πολιτικές ενάντια σε όλον τον πλανήτη. Μια ολοκληρωμένη λύση θα απαιτήσει τον τερματισμό των διαιρέσεων μεταξύ των ανθρώπων και, ως εκ τούτου, το τέλος όλων των μορφών καταπίεσης.

Η αποκατάσταση και η προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να έχουν προτεραιότητα έναντι κάθε ομάδας ανθρώπων που έχει υλικά προνόμια σε σχέση με άλλους. Μπορούμε και πρέπει να θεραπευτούμε από κάθε οδύνη που μας οδηγεί στο να καταστρέφουμε το περιβάλλον στην προσπάθειά μας να ξεφύγουμε από τα ατέρμονα συναισθήματα που μας κάνουν να νοιώθουμε την ανάγκη για περισσότερους πόρους.

Μπορείς να κάνεις μία αποφασιστική διαφορά. Μπορείς να αλλάξεις τα πάντα. Είσαι αρκετά ικανός, ώστε απλώς να απορρίπτεις ό,τι συμβαίνει στην καταπιεστική κοινωνία. Χρειάζεται να ανακτήσεις το νου σου και να βασιστείς στις δικές σου αποφάσεις, και τότε όλος ο κόσμος θα αλλάξει γύρω σου. Οι άνθρωποι θα έρχονται για τη δική σου υποστήριξη. Αυτή η υποστήριξη θα αυξάνει σε όποιο βαθμό αυτό θα είναι αναγκαίο.

Χάρβεν Τζάκινς

Κοιτώντας προς ένα Νέο Στόχο για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος

Από μία ομιλία του Τιμ Τζάκινς σε ένα Εργαστήριο, Δεκέμβριος 2012

Όλες οι ενδείξεις μάς λένε ότι ο τρόπος με τον οποίο εξελίσσεται ο πλανήτης απαιτεί αλλαγές στη συμπεριφορά των ανθρώπων προς το περιβάλλον. Την ίδια ώρα, αυξάνονται και διαδίδονται όλο και περισσότερο οι πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον. Όλο και περισσότερο καθίσταται δυνατό για τον καθένα να έχει μια επαρκή αίσθηση για το πού βρισκόμαστε και τι συμβαίνει.

Ως συμπαραστάτες / συμπαραστάτριες μπορούμε να βοηθήσουμε, ώστε να μειωθούν οι συνέπειες της οδύνης στις συζητήσεις για το περιβάλλον και να δείξουμε ότι είναι όντως δυνατόν να κατανοήσουμε την κατάσταση και να αναπτύξουμε καλές και λογικές πολιτικές για να την βελτιώσουμε. Μπορούμε να φωτίσουμε την κατάσταση και το υπόβαθρό της και να φέρουμε τόσο αντίλογο όσο χρειάζονται οι οδύνες που έχουμε όλοι οι άνθρωποι, ώστε να βοηθήσουμε στο να

σκεφτούμε και να κινηθούμε προς την εύρεση λύσεων.

Νομίζω ότι ένας πλήρης και διαυγής στόχος γύρω από τη φροντίδα του περιβάλλοντος θα μας ήταν χρήσιμος, όπως θα ήταν και για τους περισσότερους ανθρώπους. Έχουμε κάνει βήματα προς αυτή την κατεύθυνση αλλά δεν έχουμε πάει πολύ μακριά ακόμη. Το βλέμμα μας ήταν προς τα εκεί, μ' έναν παλιότερο στόχο, ο οποίος είχε καλά αποτελέσματα και έχει γίνει καλή δουλειά μέχρι τώρα, όμως θα ήταν χρήσιμο να προχωρήσουμε πιο γρήγορα το έργο μας.

Πώς θα σκεφτούμε; Ποιο είναι πραγματικά το ζήτημα; Ποια είναι η κατάσταση μας και πώς φτάσαμε εδώ; Πώς θα την κατανοήσουμε πλήρως ώστε να αρχίσουμε να δρούμε και να στοχεύουμε προς κατευθύνσεις που θα είναι οι καλύτερες που μπορεί να σκεφτούμε;

Είναι καλό να δουλεύεις πάνω στις πρώιμες αναμνήσεις και να είσαι ενθουσιασμένος για το φυσικό κόσμο. Ο φυσικός κόσμος είναι υπέροχος. Όταν ρώτησα ανθρώπους ποια διαφορά έκανε αυτή η σύνδεση στη ζωή τους, μου απάντησαν ότι έχει σώσει τη ζωή τους.

Βίτσκε Βάισερ

**Διεθνές Πρόσωπο Κοινής Αναφοράς
για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος**

Οι άνθρωποι μπορούμε να κάνουμε πράγματα έχοντας προηγουμένως σκεφτεί ή και χωρίς να σκεφτούμε. Η περιβαλλοντική θέση στην οποία βρισκόμαστε οφείλεται στο ότι εμείς σαν άνθρωποι δεν έχουμε σκεφτεί επαρκώς σ' αυτόν ειδικά τον τομέα. Έχουμε κάνει πάρα πολλές πράξεις που επηρέασαν το περιβάλλον και δεν ήμασταν ικανοί να σκεφτούμε όλες τις μη ηθελημένες συνέπειες και προεκτάσεις αυτών των πράξεων.

Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ζωή εξελίχθηκε εδώ στη γη μέσα στις ειδικές συνθήκες εκείνης της εποχής, μεταξύ

των οποίων μπορεί να είναι και η πρόσκρουση πολλών μετεωριτών με τον πλανήτη μας. Είναι απλώς μέρος της δομής του σύμπαντος το γεγονός ότι ορισμένες διαμορφώσεις μορίων έχουν πιθανότητες να αναπτυχθούν και ότι, υπό δεδομένες συνθήκες, οι πιθανότητες αυτές αυξάνονται. Οι συνθήκες τότε ήταν τόσο καλές ώστε τα μόρια άρχισαν να σχηματίζουν πιο σύνθετους συσχετισμούς, και σε κάποια φάση, λόγω των συνθηκών και του υλικού γύρω τους, κάποιο σύνολο μορίων ανέπτυξε την ενδιαφέρουσα ιδιότητα τού να παράγει αντίγραφα του εαυτού του. Αναπαρήγαγε τον εαυτό του. Αυτό ήταν η ζωή.

Στην αρχή, οι μορφές της ζωής δημιουργούσαν αντίγραφα τους, χρησιμοποιώντας τα ακατέργαστα υλικά στο περιβάλλον τους, και η μορφή που υπήρχε τότε ήταν το μόνο που συνέβαινε στον περίγυρο. Υπήρχε μόνο ένας τύπος ζωής και ο,τιδήποτε το ζωντανό είχε αυτό τον τύπο. Ποιος ξέρει πόσο γρήγορα απλώθηκε αυτός ο τύπος, πόσο επαρκής ήταν στον πολλαπλασιασμό του, αλλά σίγουρα δεν χρειάστηκε να αγωνιστεί εναντίον άλλων μορφών ζωής και δεν χρησιμοποίησε τίποτα άλλο πέρα από ακατέργαστο υλικό.

Για να γίνει αυτή η αρχή κάποια πράγματα έπρεπε να αλλάξουν, και δεν σταμάτησαν ν' αλλάζουν ούτε αφού έγινε αυτή η αρχή. Μοιάζει ότι μια αλλαγή στην πρώτη μορφή ζωής ήταν αυτό που δημιούργησε την επόμενη μορφή ζωής. Η επόμενη θα μπορούσε να ήταν άλλη μια νέα αρχή (θα μπορούσαν να υπάρξουν δυο ανεξάρτητες αφετηρίες ή και περισσότερες) αλλά το πιο πιθανό είναι ότι εφόσον μια μορφή ζωής λειτούργησε καλά, κάποια αλλαγή σ' αυτή τη μορφή ζωής προξένησε την εμφάνιση μιας ακόμη διαφορετικής μορφής. Και τότε πια υπήρχαν δύο μορφές ζωής. Κατανάλωναν παρόμοια πράγματα αλλά ήταν κάπως διαφορετικές η μια από την άλλη. Πιθανόν να μας έρθει να πούμε ότι συναγωνίζονταν, αλλά ο τρόπος που χρησιμοποιούμε αυτή τη λέξη έχει κάποια πολιτισμική χροιά. Είναι δύσκολο να την χρησιμοποιήσουμε χωρίς να μας έρθουν παράξενες εικόνες στο μυαλό. Χρησιμοποιούσαν τις ίδιες πηγές.

Με τον καιρό αναπτύχθηκαν όλο και περισσότερες μορφές ζωής. Κι έπειτα συνέβη κάτι άλλο ενδιαφέρον: αναπτύχθηκε κάποιος οργανισμός του οποίου η ύπαρξη εξαρτιόταν από έναν άλλο οργανισμό. Αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι έτρωγε τον άλλο οργανισμό (πιθανόν να κατανάλωνε κάποιο παραπροϊόν του), αλλά χρησιμοποιούσε τις συνθήκες που εν μέρει είχαν δημιουργηθεί από τον άλλο. Είναι πιθανό ένας τέτοιος οργανισμός να μπορούσε να λειτουργήσει από μόνος του, αλλά λειτουργούσε καλλίτερα σε συνάρτηση με τον άλλο οργανισμό.

Όταν υπάρχει κάποιο κέρδος όπως το παραπάνω, υπάρχει τάση να συμβεί αλλαγή έτσι ώστε να υπάρξει όφελος από αυτό. Και έτσι οι απόγονοι του οργανισμού, επί σειρά πολλών γενεών, κατέληξαν να χρησιμοποιούν τον άλλο οργανισμό όλο και πιο αποτελεσματικά. Κατέληξαν να εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από αυτόν και να είναι λιγότερο ικανοί να επιβιώσουν χωρίς αυτόν. Εμφανίστηκε ένα διασυνδεδεμένο δίκτυο μορφών ζωής, το οποίο πλάταινε όλο και πιο πολύ καθώς αποκτούσαν υπόσταση και άλλες μορφές ζωής και γινόταν πιο σύνθετο.

(Οι περισσότερες μορφές ζωής δεν δύνανται να ζήσουν καθόλου με ακατέργαστα υλικά. Εμείς τα ανθρώπινα όντα δεν αντέχουμε για πολύ καιρό να τρώμε βρομιές. Δεν μπορούμε να απορροφούμε ηλιακή ενέργεια και να παίρνουμε πολλή ενέργεια απ' αυτή. Θα χρειαζόταν πιθανόν να απλωθεί ο καθένας και η καθεμιά μας σε δυο περίπου στρέμματα για να έχουμε τόση επιφάνεια ώστε να απορροφήσουμε αρκετή ηλιακή ενέργεια που θα μας δυναμώσει τόσο ώστε να μην χρειάζεται να φάμε άλλους οργανισμούς).

Αναπτύχθηκε ένα σύνθετο δίκτυο ζωής, το οποίο και μεταβάλλεται διαρκώς. Νέα πράγματα, μικρές αλλαγές, συμβαίνουν κάθε στιγμή. Βλέπουμε τα είδη να αλλάζουν, αλλά επίσης συμβαίνουν και πάρα πάρα πολλές μικρές αλλαγές.

Εμείς τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούμε να επιβιώσουμε χωρίς τις άλλες μορφές ζωής. Μέσα και πάνω στο σώμα μας ζουν περισσότερα κύτταρα άλλων μορφών ζωής, απ' ό,τι τα ίδια τα κύτταρά μας. Μπορεί να νιώθουμε απομονωμένοι/απομονωμένες αλλά μέσα μας βρίσκεται η ζωή. Είναι παντού γύρω και μέσα μας. Η ζωή είναι τόσο διασυνδεδεμένη.

Σε γενικές γραμμές το περιβάλλον αλλάζει αργά -αλλά όχι πάντα. Μερικές φορές συμβαίνουν μεγάλες εκρήξεις, ολόκληρη η ατμόσφαιρα γεμίζει σύννεφα και για ένα χρόνο ή περισσότερο δεν καταφθάνει παρά ελάχιστη ηλιακή ενέργεια.

Καμιά φορά προσκρούει κάποιος μετεωρίτης και τότε οι συνέπειες είναι παρόμοιες. Όταν οι ερευνητές σκάβουν μέσα στη γη και βρίσκουν ένα στρώμα από το ίδιο χημικό υλικό στο ίδιο βάθος σε διαφορετικά μέρη, τότε ξέρουν ότι πριν από χρόνια χτύπησε ένας μετεωρίτης ή εξερράγη κάποιο ηφαίστειο. Οι μορφές ζωής που αναπτύσσονται αργά και είναι αλληλοσυνδεδεμένες δεν μπορούν να ανταποκριθούν γρήγορα, οπότε, όταν συμβαίνουν ξαφνικές μεγάλες αλλαγές, πολλές από αυτές τις μορφές ζωής δεν επιβιώνουν. Η εξέλιξη δείχνει ικανή να κινείται ταχύτερα απ' αυτό που κάποτε νομίζαμε ότι μπορεί, ωστόσο δεν μπορεί να κινηθεί με τόση ταχύτητα ώστε να χειριστεί ξαφνικές καταστροφές.

Όχι πολλές χιλιάδες χρόνια πριν, φαίνεται ότι ζούσαν γύρω στις πέντε χιλιάδες άνθρωποι. Μπορούμε να το δούμε αυτό όταν εξετάζουμε το DNA. Επειδή το DNA αλλάζει με ένα προβλέψιμο ρυθμό, είναι δυνατόν, μετρώντας το χρόνο αντίστροφα, να υπολογίσουμε την

εποχή που όλα τα ανθρώπινα όντα είχαν πολύ παρόμοιο DNA, ένδειξη ότι ήταν ολιγάριθμοι. Φαίνεται πιθανόν, μετά από κάποια καταστροφή, ίσως μια εποχή παγετώνα, να είχαν απομείνει πέντε χιλιάδες άνθρωποι. Εμείς τα ανθρώπινα όντα αλλάξαμε με τόση ακριβώς ταχύτητα όση ήταν αναγκαία για να χειριστούμε τις καταστροφές στο περιβάλλον μας.

Αλλά τα περισσότερα είδη δεν το έκαναν. Υπήρξαν πολύ περισσότερα είδη απ' όσα υπάρχουν τώρα. Πολλά απ' αυτά δεν μπόρεσαν να αλλάξουν με όσο γρήγορο ρυθμό χρειαζόταν ώστε να συνεχιστεί το είδος τους. Πάντοτε υπήρξαν εξαφανίσεις ειδών. Τα 9.993 είδη πουλιών που υπάρχουν σήμερα στον κόσμο αποτελούν ένα μικρό μέρος αυτών που υπήρξαν κάποτε. Παρ' όλο που είναι λυπηρό να χάνεται τόση πολυπλοκότητα, η εξαφάνιση συνέβαινε πάντα.

Εμείς τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούμε να επιβιώσουμε χωρίς άλλες μορφές ζωής. Μέσα και πάνω στο σώμα μας ζουν περισσότερα κύτταρα άλλων μορφών ζωής, απ' ό,τι τα ίδια τα κύτταρά μας. Μπορεί να νιώθουμε απομονωμένοι/ες, αλλά μέσα μας βρίθεται η ζωή. Είναι παντού γύρω μας και μέσα μας. Η ζωή είναι τόσο διασυνδεδεμένη.

Όλα τα είδη εξάλλου επηρεάζουν το περιβάλλον. Όσο ευρύτερες και πολυπληθέστερες είναι οι μορφές της ζωής, τόσο μεγαλύτερη και η επιρροή τους στο περιβάλλον. Τα είδη εξαπλώθηκαν και διεύρυναν τη σφαίρα του ζωτικού χώρου ύπαρξής τους. Βρήκαν ως εμπόδια μεγάλους όγκους νερών (όταν δεν είχαν φτερά ή αδυνατούσαν να κολυπήσουν), οροσειρές, καθώς και άλλα πράγματα, αλλά όταν ο κόσμος άλλαξε, οι μορφές ζωής

εξαπλώθηκαν, ειδικά από τότε που εμείς τα ανθρώπινα όντα αρχίσαμε να μετακινούμαστε και να παίρνουμε πράγματα μαζί μας -στους πάτους των παπουτσιών μας, στις βαλίτσες μας, στα κουφάρια των καραβιών μας και πάει λέγοντας. Οι οργανισμοί σήμερα ταξιδεύουν σε μέρη όπου πριν δεν μπορούσαν να πάνε. Με τη δική μας βοήθεια μπορούν να διασχίσουν ενδιάμεσους τόπους όπου δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν.

Εμείς, τα ανθρώπινα όντα, στο ξεκίνημα ήμασταν ένα μικρό σύνολο ατόμων και οι πράξεις μας δεν είχαν σημασία σε παγκόσμια κλίμακα. Τα υπόλοιπα είδη του πλανήτη και αυτός ο ίδιος μπορούσαν να αναπληρώσουν τις πράξεις μας. Αλλά όταν ένα είδος γίνεται πολυάριθμο, αρχίζει να επηρεάζει τα άλλα. Για παράδειγμα, ο πληθυσμός ενός αρπακτικού είδους (θύτης) και ο πληθυσμός του είδους από το οποίο τρέφεται (της λείας του) αυξάνονται εκ περιτροπής, τότε το ένα είδος και τότε το άλλο. Δηλαδή, όταν τα αρπακτικά φάνε όλη σχεδόν τη λεία, τότε όλα σχεδόν τα αρπακτικά πεθαίνουν, επειδή δεν έχουν πλέον αρκετή λεία για να φάνε. Τότε η λεία επιστρέφει και μετά επιστρέφουν και τα αρπακτικά. Αν η αυξομείωση παρατραβήξει μπορεί να εκτροχιαστεί: απομένει πολύ λίγη λεία ώστε να μπορεί να ανακάμψει. Για πάρα πολύ καιρό η επίδρασή μας ως ανθρώπινων όντων δεν ήταν πλατιά. Ήμασταν πολύ λίγοι και οι χαλάστρες που κάναμε δεν ήταν πολύ μεγάλες. Καίγαμε κατά τύχη δάση, κάναμε διάφορα πράγματα, αλλά, σε ευρεία κλίμακα, αυτά που κάναμε μπορούσαν να αναπληρωθούν. Κατά κάποιο τρόπο συνηθίσαμε σ' αυτό, και δεν δίναμε σημασία στις πιθανές ευρείας κλίμακας συνέπειες των πράξεών μας.

Είμαστε ένα θαυμαστό, ευφυέστατο, εφευρετικό είδος που 'πετρώνει' με ορισμένους τρόπους από οδύνες και μετά δεν μπορεί να σκεφτεί ... η συμπεριφορά μας αλλάζει από συνειδητή σε παγωμένη.

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΚΑΙ ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟ ΕΙΔΟΣ

Είμαστε ένα θαυμαστό, ευφυέστατο, εφευρετικό είδος το οποίο από διάφορες οδύνες 'πετρώνει' με ορισμένους τρόπους και έτσι δεν μπορεί να σκεφτεί με συνέπεια. Όταν

κάποιες οδύνες κολλάνε πάνω μας η συμπεριφορά μας αλλάζει από συνειδητή σε 'παγωμένη' και, για παράδειγμα, καθοδηγείται από συναισθήματα έλλειψης και από τον κίνδυνο της εκμηδένισης. Καθένας και καθεμία από μας έχουμε τους δικούς μας φόβους γύρω από την ύπαρξή μας, επειδή το ατομικό μας ξεκίνημα δεν ήταν πολύ καλό, αλλά επιπλέον κουβαλούμε και τους μη εκτονωμένους φόβους προηγούμενων γενεών. Αν η οικογένειά μας ή ο λαός μας έχουν μια ιστορία λιμού, και δεν καταφέραμε να εκτονώσουμε τα συναισθήματά μας πάνω σ' αυτό, βλέπουμε τον κόσμο μ' έναν ορισμένο τρόπο. Οι περισσότεροι δεν φτάσαμε στην εκτόνωση κι έτσι έχουμε μείνει με συναισθήματα έλλειψης και ανταγωνισμού, με το συναίσθημα ότι χρειαζόμαστε κι άλλα, κι άλλα, κι άλλα.

Ως ανθρώπινο είδος μπορέσαμε να επινοήσουμε τρόπους για να έχουμε περισσότερα. Μπορέσαμε να βρούμε τρόπους να υπάρχουμε σε μέρη του κόσμου που δεν ήταν εκείνα απ' όπου ξεκίνησαν οι άνθρωποι, σε τόπους όπου οι πρόγονοί μας δεν ήξεραν πώς να ζήσουν. Απλωθήκαμε σε όλο τον κόσμο, και απλωθήκαμε πολύ γρηγορότερα από άλλους οργανισμούς, επειδή μπορέσαμε να διασχίσουμε τόπους όπου δεν θα μπορούσαμε να επιβιώσουμε.

Μπορέσαμε να προσαρμόσουμε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε, και όχι απλώς να βρούμε έναν άλλο τόπο όπου θα μπορούσαμε

να λειτουργούμε με τον ίδιο τρόπο που λειτουργούσαμε πριν. Μάθαμε καινούργια πράγματα έτσι ώστε να ταιριάζουμε στη νέα κατάσταση, αλλά οι φόβοι μας για τη στέρηση εμπόδισαν την ικανότητά μας να σκεφτούμε λογικά ορισμένα πράγματα, καθώς αυτά μπορεί να φαίνονταν δευτερεύοντα σε σχέση με την επιβίωση ή και σαν να μην σχετίζονταν με αυτήν. Για παράδειγμα, η ευημερία άλλων ανθρώπων μπορούσε να μας φαίνεται δευτερεύον θέμα δίπλα στο να εξασφαλίσουμε ότι θα έχουμε πιο πολλά εμείς.

Εξαπλωθήκαμε και πετύχαμε, και όσο επινοούσαμε περισσότερα πράγματα, γίναμε πολυπληθέστεροι και κάναμε περισσότερα πράγματα που είχαν δραστικότερο αντίκτυπο στο περιβάλλον. Για μας πάντα η επιβίωση είχε το νόημα **του περισσότερου** -δηλαδή εμείς να πληθαίνουμε και να έχουμε περισσότερο έλεγχο στο περιβάλλον, έτσι ώστε να μπορούμε να παράγουμε ακόμα περισσότερα από αυτά που μας έκαναν να νιώθουμε ασφάλεια: περισσότερη τροφή, μεγαλύτερα κάστρα, μεγαλύτερα πλοία. Προσπαθήσαμε να κυριαρχήσουμε ολοκληρωτικά πάνω στα πράγματα που άλλοτε κυριαρχούσαν πάνω μας.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Παλεύουμε ακόμη σαν να είμαστε ένας πληθυσμός πέντε χιλιάδων ανθρώπων. Έχουμε φτάσει τα 6,4 δισεκατομμύρια αλλά εξακολουθούμε να είμαστε αβέβαιοι εξ αιτίας των παλιών πόνων. Με δεδομένο τον σημερινό αριθμό μας ο υπόλοιπος πλανήτης δεν μπορεί να επανορθώσει τα λάθη μας. Δεν μπορεί πια να αναπληρώσει εκείνα που κάναμε επειδή δεν ήμασταν ικανοί να τα σκεφτούμε από πριν. Είμαστε απλώς πάρα πολλοί και πάρα πολλοί από μας είμαστε εγκλωβισμένοι σε συμπεριφορές οδύνης και σε παράλογα συστήματα τα οποία αποκαλούμε κοινωνίες.

Δεν πρόκειται απλώς για ατομικά μας λάθη· δεν πρόκειται για το ότι παρατάμε το σαραβαλιασμένο αυτοκίνητό μας, το φορηγάκι και το τρακτέρ πίσω από το φράχτη

και τα αφήνουμε να σκουριάσουν. Είμαστε πάρα πολλοί που έχουμε σαραβαλιασμένα αυτοκίνητα και φορηγάκια και τρακτέρ. Έχουμε περάσει προ πολλού το σημείο όπου τα συστήματα μπορούσαν να αναπληρώσουν τις ζημιές για λογαριασμό μας και γι αυτά που αφήνουμε πίσω μας. Οι τρόποι παραγωγής που χρησιμοποιούμε, εκπέμπουν ογκώδεις

ποσότητες καπνού, στάχτης, διοξειδίου του άνθρακα, και άλλων πραγμάτων -που είναι πολύ περισσότερα από αυτό που μπορεί να διαχειριστεί ο υπόλοιπος πλανήτης. Επειδή μας κατευθύνουν οι αυτοματισμοί της ανάγκης για όλο και περισσότερα και επειδή δεν στοχαζόμαστε συνολικά τις συνέπειες της συμπεριφοράς μας, οι τρόποι παραγωγής μας είναι αλυσοδεμένοι με τις κοινωνίες μας, όπως ήταν αλυσοδεμένοι και με τις κοινωνίες πριν από μας.

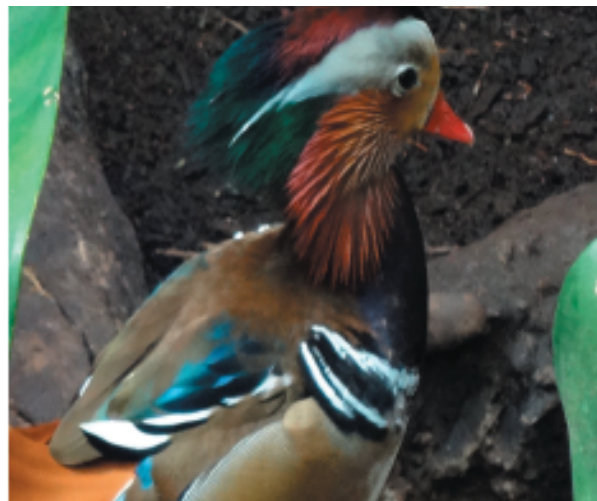
Οι αυτοματισμοί της καταστροφικής σπατάλης αποτέλεσαν πάντα μέρος των ανθρώπινων κοινωνιών. Οι κοινωνίες πάντα κατέστρεφαν ανθρώπους και άλλες μορφές ζωής. Αλλά στο παρελθόν δεν ήμασταν τόσο πολλοί κι έτσι η καταστροφή δεν είχε μεγάλες συνέπειες. Τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο όπου ο τρόπος που λειτουργούμε, με τους αυτοματισμούς αλυσοδεμένους στις κοινωνίες μας, έχει μαζικές συνέπειες.

Αν και η συμβολή σου μπορεί να δείχνει ασήμαντη, είναι μέρος ενός μεγαλύτερου μέρους. Μπορείς να σταματήσεις να αμφιβάλλεις αν μπορεί να είναι αρκετή και να είσαι περήφανος και ευτυχής με ό,τι κάνεις. Με αυτή την κατανόηση, μάλλον θα κάνεις περισσότερα. Αυτά τα συναισθήματα ασημαντότητας έρχονται από ένα πρώιμο στάδιο στη ζωή μας.

Βίσκε Βάισερ
Διεθνές Πρόσωπο Κοινής Αναφοράς
για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος

Νομίζω ότι μέχρι τώρα παίρναμε θέση κατά των καταπιεστικών κοινωνιών, κυρίως επειδή αυτές ήταν επιζήμιες για τους ανθρώπους. Ήταν επιζήμιες επίσης για κάθε τι άλλο, αλλά αυτό δεν είχε φτάσει στο σημείο να μην μπορεί να αντισταθμιστεί από το υπόλοιπο περιβάλλον. Τώρα έχουμε φτάσει ξεκάθαρα στο σημείο αυτό.

Οι οργανωμένες κοινωνίες ήταν ανέκαθεν βουτηγμένες σε αυτοματισμούς οδύνης. Ο τρόπος που λειτουργούν είναι να οργανώνουν τους ανθρώπους σε ομάδες και τάξεις που στηρίζουν τη λειτουργία της κοινωνίας, και σε μερικές από τις ομάδες παρέχονται πολύ λιγότερα μέσα από ό,τι σε άλλες. Εκείνες οι οποίες παίρνουν το μεγαλύτερο μερίδιο και έχουν τον περισσότερο έλεγχο πάνω στα μέσα, έχουν αυτοματισμούς εγκαταστημένους μέσα τους οι οποίοι τους σπρώχνουν να παίρνουν αποφάσεις γι' αυτά τα μέσα, αποφάσεις οι οποίες θα τους αποφέρουν το πιο άμεσο υλικό κέρδος, υπολογίζοντας ελάχιστα ή καθόλου τα αποτελέσματα που θα έχει αυτό πάνω σε άλλες ομάδες ανθρώπων, πάνω σε

άλλες μορφές ζωής, στο περιβάλλον ή ακόμη και στην ίδια τους μακροπρόθεσμη ύπαρξη.

Για παράδειγμα, εξακολουθεί να υπάρχει η προσπάθεια για ανεύρεση περισσότερων κοιτασμάτων πετρελαίου, και νέων τρόπων εκμετάλλευσής τους, χωρίς να υπολογίζεται πόση ρύπανση και ζημία θα προκαλέσει αυτό. Πολλοί άνθρωποι, με την προοπτική να εξασφαλίσουν ένα βραχυπρόθεσμο κέρδος, δεν μπορούν να δουν κατάφατσα το γεγονός ότι το να παράγουν και να καίνε και άλλα ορυκτά έλαια είναι εκείνο που προκαλεί την κλιματική αλλαγή και την μαζική περιβαλλοντική ζημιά.

Οι κοινωνίες μας είναι σταθερά καταστροφικές και κοντόφθαλμες, και οι πιο βλαβερές επιδράσεις τους πλήττουν τους ανθρώπους εκείνους που είναι ήδη οι περισσότερο εκμεταλλεζόμενοι, όπως για παράδειγμα εκείνοι που κάνουν την πρακτική δουλειά της παραγωγής, εκείνοι τους οποίους στοχεύει ο ρατσισμός, εκείνοι που ζουν σε χώρες που δεν έχουν ακόμη αναπτυχθεί οικονομικά σε σημείο να μπορούν να προστατευτούν ενάντια στις μεγάλες οικονομίες του κόσμου.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΖΩΗΣ

Κοινωνίες οι οποίες είναι χτισμένες πάνω σε αυτοματισμούς, όπως η δική μας είναι χτισμένη πάνω στην απληστία, λόγω πόνων που σχετίζονται με την ανασφάλεια και την απομόνωση, δεν μπορούν να λειτουργήσουν αρκετά ορθολογικά ώστε να μην βλάπτουν τους ανθρώπους και τον πλανήτη. Μπορούμε να αντιταχούμε και να σταματήσουμε ορισμένες πλευρές αυτού του καταστροφικού και αυτοματισμένου τρόπου λειτουργίας και θα είναι χρήσιμο αλλά και αναγκαίο να το κάνουμε. Μπορούμε επίσης να πάψουμε να ανεχόμαστε την ύπαρξη κοινωνιών που βασίζονται στην οδύνη.

Στις προσπάθειες που έγιναν στο παρελθόν για να αλλάξουν οι καταπιεστικές κοινωνίες, μετείχε η πλειονότητα των ανθρώπων που ήταν ενάντιοι στην τάξη που ελέγχει τα μέσα της κοινωνίας, και που είναι η τάξη των εχόντων. Παρ' όλα αυτά τα άτομα μέσα σε αυτή την τάξη δεν είναι παρά οι φορείς της καταπίεσης, οδηγούμενοι από αυτοματισμούς οδύνης που έχουν εμφυτευτεί σε αυτούς από την κοινωνία. Και δεν είναι οι μόνοι που έχουν αυτούς τους αυτοματισμούς οδύνης· ο κάθε άνθρωπος στην κοινωνία τραυματίζεται από τις οδύνες που δρουν πάνω του και καταλήγει να κουβαλάει μια παραλλαγή της ίδιας οδύνης.

Έχουμε κατανοήσει ότι η δουλειά για την αλλαγή της κοινωνίας δεν είναι στην ουσία ένας αγώνας ενάντια στους ανθρώπους μιας συγκεκριμένης τάξης -αλλά ότι είναι ένας αγώνας για να βάλουμε τέλος στις συνέπειες που έχουν οι οδύνες πάνω σε όλους μας. Δεν παλεύουμε υπέρ μιας ομάδας ανθρώπων εναντίον μιας άλλης. Προσπαθούμε να βάλουμε τέλος στη μέγγενη των αυτοματισμών πάνω σε όλους τους ανθρώπους, συμπεριλαμβάνοντας κι εκείνους οι οποίοι διοικούν την κοινωνία -για το συμφέρον όλων των ανθρώπων. Το να περιγράψουμε την πορεία προς τα μπρος σαν έναν αγώνα ενάντια σε οποιαδήποτε ομάδα

ανθρώπων είναι πάντα αποπροσανατολιστικό και αναδιεγερτικό και, κατά βάθος, δεν είναι ορθό.

Για να προστατέψουμε το περιβάλλον από την συνεχιζόμενη καταστροφική, παράλογη λειτουργία της κοινωνίας, είναι αναγκαίο να αλλάξουμε την κοινωνία -όχι σύμφωνα με τα συμφέροντα μιας ομάδας ανθρώπων αντίθετων σε μια άλλη ομάδα, αλλά προς το συμφέρον όλων των μορφών ζωής. Είναι ανάγκη να την αλλάξουμε ούτως ώστε να προφυλάξουμε ένα μη μετρήσιμο αριθμό μορφών ζωής από τις περιβαλλοντικές συνέπειες της μέσα-από-οδύνης λειτουργίας της κοινωνίας. Αυτό είναι για το συμφέρον όλων και συμπεριλαμβάνει και εκείνους που οι οδύνες τους δεν τους επιτρέπουν ακόμη να το αντιληφθούν.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΙΝΗΘΟΥΜΕ

Η αλλαγή αυτή στην κοινωνία δεν θα πρέπει να καθυστερήσει, επειδή συμβαίνουν με ταχύτατο ρυθμό μεγάλες περιβαλλοντικές αλλαγές και είναι δύσκολο να προβλέψουμε τις συνέπειές τους. Μερικοί από τους αυτοματισμούς μας θέλουν "αποδεικτικά στοιχεία", πριν μας επιτρέψουν να αντιμετωπίσουμε την ανάγκη για αλλαγή, αλλά υπάρχει ελάχιστη απόλυτη απόδειξη μέσα σ' ένα κόσμο τόσο πολυσύνθετο όπως ο δικός μας. Οι άνθρωποι νέες αποφασίζουν συχνά πράγματα στηριζόμενοι σε πολύ ημιτελή δεδομένα. Είναι πιθανό να νιώθουμε τόσο ανασφαλείς ώστε να φοβόμαστε να κινηθούμε -ακόμα και όταν βλέπουμε ξεκάθαρους, ισχυρούς τους λόγους για να το κάνουμε- αλλά μπορούμε να πάμε κόντρα στους αυτοματισμούς που μας τραβούν πίσω και να πάρουμε την απόφαση να αλλάξουμε προς την καλύτερη κατεύθυνση που μπορεί να δει η φαντασία μας.

Μπορούμε να κινηθούμε ενάντια στους αυτοματισμούς μας να νιώθουμε ανεπαρκείς, μικροί και παθητικοί. Μπορούμε να εκτονώσουμε τις οδύνες που εγκαταστάθηκαν μέσα μας στην παιδική ηλικία και μας έχουν αφήσει αυτά τα συναισθήματα και τις

συγχύσεις. Και μπορούμε να γίνουμε σημαντικό κομμάτι των συνεχιζόμενων προσπαθειών για τη διακοπή των αυτοματισμένων λαθών που καταστρέφουν το περιβάλλον.

Μπορούμε να βγούμε από την παθητικότητα, να μάθουμε ό,τι δεν ξέρουμε ακόμα, και να εκτονώσουμε όποιες οδύνες μας εμποδίζουν να παίξουμε το ρόλο που θέλουμε - ως συμμετέχοντες, ως επικοινωνιακοί παράγοντες, ως υποστηρικτές της υπάρχουσας ηγεσίας και ως εκείνοι που θα αναπτύξουμε πολιτική και προοπτική.

Μπορεί να το κάνει αυτό ένας σημαντικός αριθμός από εμάς, και θα αποφέρει κέρδη από πολλές απόψεις: θα προχωρήσουμε τη δουλειά για τη σωτηρία του περιβάλλοντος, θα λειτουργούμε σε μεγαλύτερο βαθμό πέρα από τους αυτοματισμούς, και θα επεκτείνουμε τη διάδοση των όσων ξέρουμε γύρω από τα ανθρώπινα όντα.

Οι άνθρωποι της ΣΑ έχουν προχωρήσει με παρόμοιους σημαντικούς τρόπους στο παρελθόν. Δύο από τα πιο ξεκάθαρα παραδείγματα είναι το πώς μερικές δεκαετίες πριν από σήμερα κινηθήκαμε ενάντια στον πυρηνικό πόλεμο και πώς πριν από μια δεκαετία ξεκινήσαμε την κίνηση «Ενωμένοι για την Εξάλειψη του Ρατσισμού». Ας κάνουμε το ίδιο και πάλι.

Από το Present Time του Γενάρη 2013, σελίδες 3 -7

Μπορούμε να κινηθούμε ενάντια στους αυτοματισμούς μας να νιώθουμε ανεπαρκείς, μικροί και παθητικοί. Μπορούμε να εκτονώσουμε τις οδύνες που εγκαταστάθηκαν μέσα μας στην παιδική μας ηλικία και μας έχουν αφήσει με αυτά τα συναισθήματα και τις συγχύσεις. Και μπορούμε να γίνουμε σημαντικό κομμάτι των συνεχιζόμενων προσπαθειών για τη διακοπή των αυτοματισμένων λαθών που καταστρέφουν το περιβάλλον.

Υπάρχει πάντα τουλάχιστον μία καλή λύση για κάθε πραγματικό πρόβλημα.

Χάρβεν Τζάκινς

Ένας Νέος Στόχος για τη Φροντίδα του Περιβάλλοντος

Τιμ Τζάκινς, Διεθνές Πρόσωπο Αναφοράς για τις Κοινότητες της ΣΑ

Σκεφτήκαμε πολύ την πρόταση για ένα στόχο πάνω στη φροντίδα του περιβάλλοντος, τη δουλέψαμε σε συναντήσεις και τη συζητήσαμε για πολλούς μήνες με πολλούς ανθρώπους. Συζητήθηκε επίσης σε κάθε ένα από τα δέκα Παγκόσμια Προσυνέδρια που προηγήθηκαν του Παγκόσμιου Συνεδρίου.

Δύο εβδομάδες πριν το Παγκόσμιο Συνέδριο, έγραψα ένα πρώτο προσχέδιο του στόχου, αφού διάβασα όλες τις σημειώσεις από όλα τα προσυνέδρια και πολλά ηλεκτρονικά μηνύματα για το στόχο. Καθένας από το Παγκόσμιο Συνέδριο συναντήθηκε σε μικρές ομάδες και συζήτησε αυτό το πρώτο σχέδιο. Έγιναν μερικές αλλαγές στο στόχο, βασισμένες στη συμβολή αυτών των ομάδων. Όλοι συμφώνησαν ότι αυτός ήταν ένας πολύ σημαντικός στόχος και ήθελαν να είναι ο μοναδικός στόχος του Παγκόσμιου Συνεδρίου.

Παρουσιάστηκαν και συζητήθηκαν πολλά σημαντικά θέματα σχετιζόμενα με το στόχο. Αυτά δεν μπορούσαν να προστεθούν στον ίδιο το στόχο, αλλά μπορούν να είναι η βάση των άρθρων στις δημοσιεύσεις μας και στις ηλεκτρονικές λίστες συζητήσεων, που αφορούν στο στόχο και την εφαρμογή του. Ενθαρρύνω τον καθένα να γράψει στις λίστες και στο Present Time, για το τι έχει καταλάβει για το στόχο, για το πώς ο στόχος θα επηρεάσει την κατάσταση καθώς και τα δικά του σχέδια για την εφαρμογή του στόχου.

Η τελική υιοθέτηση του στόχου από ολόκληρο το Παγκόσμιο Συνέδριο περιλάμβανε πολλές ώρες συζητήσεων για δύο ημέρες. Αυτό ήταν χρήσιμο και εκπαιδευτικό για τους συμμετέχοντες.

ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΣΤΟΧΟ

Το Παγκόσμιο Συνέδριο υιοθέτησε αυτό το στόχο επειδή όλοι καταλάβαμε την σοβαρότητα της πρόκλησης να σταματήσουμε

την αυξανόμενη υποβάθμιση του περιβάλλοντος, ουσιαστικά όλου του πλανήτη. Οι αποδείξεις αυτής της υποβάθμισης έχουν γίνει αρκετά σαφείς ώστε κανένας στο συνέδριο δεν αμφισβήτησε ότι όντως υφίσταται ή ότι οι ανθρώπινες δραστηριότητες έπαιξαν ένα μεγάλο και κρίσιμο ρόλο σ' αυτή. Πολλές ομάδες ανθρώπων ανά τον κόσμο το καταλαβαίνουν αυτό όπως και το ότι η ύπαρξη της ανθρωπότητας είναι αδιαχώριστα συνδεδεμένη με την ευημερία των υπόλοιπων μορφών ζωής στη Γη.

Οι αιτίες και τα αποτελέσματα της περιβαλλοντικής υποβάθμισης έχουν γίνει σαφή. Παρόλα αυτά, τα βήματα που χρειάζονται για να τη σταματήσουμε δεν είναι καλά κατανοητά από πολλούς, και ούτε υπάρχει συμφωνία, και ούτε δεσμεύονται οι άνθρωποι και οι θεσμοί που απαιτούνται για να κάνουν την αλλαγή. Οι ατομικές μας οδύνες (έλλειψη δύναμης, αποθάρρυνση, απληστία κλπ) είναι ενσωματωμένες στο οικονομικό μας σύστημα και παίρνουν τη μορφή της κερδοσκοπίας, των εύκολων λύσεων, της παράβλεψης των συνεπειών των πράξεών μας και ούτω καθεξής. Οι οδύνες αυτές, εμπλέκονται με τις ατομικές μας σκέψεις και πράξεις. Έχουν εμποδίσει τις προσπάθειες να αλλάξει η λειτουργία των θεσμών που συνεχίζουν να προκαλούν μεγάλη καταστροφή στο περιβάλλον. Έχουμε να κάνουμε εκτόνωση με στόχο να σκεφτούμε καθαρά και να αναλάβουμε δράση καθοδηγούμενη από τη σκέψη μας.

Πολλές ομάδες έχουν λογικές οπτικές για την σχέση των ανθρώπων με τον υπόλοιπο πλανήτη. Παρόλα αυτά, αυτές οι οπτικές, και οι σχετικές πρακτικές έχουν καταπατηθεί και αγνοηθεί από το απερίσκεπτο και αυτοματισμένο κίνητρο να παράγουμε περισσότερο ώστε να προκύψει περισσότερο κέρδος. Πρέπει να ανακτήσουμε όλες αυτές τις σωστές οπτικές και να καθορίσουμε από

κοινού το μονοπάτι μας προς την αποκατάσταση της καταστροφής που έχει προκαλέσει αυτός ο παραλογισμός.

ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΕΚΚΙΝΗΣΗΣ

Έχουμε πολλά ζητήματα και πολλή πληροφόρηση για να εξερευνήσουμε και να κατανοήσουμε, έτσι ώστε να συμμετέχουμε στην επιλογή σωστών δρόμων προς τα εμπρός. Αυτός ο νέος στόχος είναι το από κοινού συμφωνημένο σημείο εκκίνησης μας.

Καθένας από εμάς μπορεί να έχει το δικό του τρόπο μάθησης, εκτόνωσης, σκέψης και δράσης, με την ενθάρρυνση και την υποστήριξη της Κοινότητας. Και μπορούμε να μοιραζόμαστε μεταξύ μας οτιδήποτε συνειδητοποιούμε, συμπεριλαμβάνοντας σ' αυτό και το πόσο βαθειά είναι συνδεδεμένη η περιβαλλοντική υποβάθμιση με την καταπίεση ομάδων ανθρώπων αλλά και με το αυτοματισμένο κίνητρο που μας κάνει να δρούμε παραβλέποντας τις επιπτώσεις των πράξεών μας προκειμένου να παράγουμε περισσότερα κέρδη.

Παρόλο που το Παγκόσμιο Συνέδριο ομόφωνα υποστήριξε αυτόν το στόχο, κανένας στη ΣΑ δεν απαιτείται να συμφωνεί με αυτό ή να τον υποστηρίζει.² Είναι απλά η καλύτερη

συλλογική μας σκέψη για το τι είναι σημαντικό και το πώς θέλουμε να δεσμευτούμε αυτή τη στιγμή.

² Το πρόγραμμα-ενός σημείου στις Κοινότητες της ΣΑ, όπως αναφέρεται στις Κατευθυντήριες για τις Κοινότητες της Συμπαραστάσης, είναι «το να χρησιμοποιούμε τη ΣΑ για ανάκτηση της στομωμένης ευφύιας και ανθρωπιάς και για να βοηθούμε και άλλους να κάνουν το ίδιο.»

*...η περιβαλλοντική υποβάθμιση είναι βαθειά
συνδεδεμένη με την καταπίεση ομάδων
ανθρώπων αλλά και με το αυτοματισμένο
κίνητρο που μας κάνει να δρούμε
παραβλέποντας τις επιπτώσεις των πράξεών
μας προκειμένου να παράγουμε περισσότερα
κέρδη.*

ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΣΑ

Στη ΣΑ χρησιμοποιούμε τους στόχους μας για να μας βοηθήσουν να κρατάμε μία σαφή οπτική στην παρούσα πραγματικότητα. Μας υπενθυμίζουν τις αποφάσεις και τις προθέσεις μας, ειδικά όταν αναδιεγείρονται οδύνες, όπως η αποθάρρυνση που επισκιάζει την οπτική αυτή.

Οι στόχοι επιδιώκουν να μας προχωρούν σε περιοχές όπου χρειάζεται να επιτευχθούν περισσότερα. Αυτό συχνά σημαίνει ότι στοχεύουν προς τις οδύνες που έχουν οδηγήσει σε συμβιβασμό τη σκέψη και τη λειτουργία μας. Οι στόχοι δεν είναι εύκολοι, ούτε πρέπει να είναι.

Αυτός ο νέος στόχος δεν είναι ούτε εύκολο, ούτε γρήγορα, ούτε πλήρως κατανοητός, όπως άλλωστε και η κατάσταση στην οποία αναφέρεται.

Μιλά για ένα προκλητικό και άμεσο πρόβλημα, και η αντιμετώπιση τόσο του

επείγοντος όσο και του μεγέθους της πρόκλησης μπορεί να είναι αναδιεγερτική. Αυτό δεν είναι αρνητικό. Μας προκαλεί να αντιμετωπίσουμε και να εκτονώσουμε την αναδιεγερσή μας και τις πρώιμες οδύνες που μας αφήνουν ευάλωτους στο να είμαστε αναδιεγερμένοι.

Το να σταματήσουμε την καταστροφή του περιβάλλοντος θα είναι ένας τεράστιος θρίαμβος για τους ανθρώπους. Θα απαιτήσει να αντιμετωπίσουμε και να ξεπεράσουμε πολλούς από τους τρόπους οι οποίοι μας έχουν πληγώσει και περιορίσει.

ΟΤΑΝ ΕΝΑΣ ΣΤΟΧΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ

Οι στόχοι μας έχουν ένα συγκεκριμένο σκοπό και στις κατάλληλες συνθήκες μπορεί να είναι χρήσιμο το να μας μετακινούν προς τα εμπρός. Οι περισσότεροι από τους στόχους από αρκετά προηγούμενα Παγκόσμια Συνέδρια ήταν επιτυχημένοι.

Για να έχει ένας στόχος μεγάλο αποτέλεσμα, χρειάζεται να έχει ήδη γίνει πολλή δουλειά στο θέμα. Πρέπει το έδαφος να έχει προετοιμαστεί.

Το να ξεκινήσουμε απλώς κάτι χωρίς αυτήν την προετοιμασία, φέρνει μικρό αποτέλεσμα.

Ο στόχος μας στον τερματισμό του ρατσισμού ήταν αποτελεσματικός εξαιτίας της πολλής δουλειάς που έγινε στα χρόνια πριν αυτός υιοθετηθεί. Οι στόχοι μας για τη δημιουργία ευκαιριών στην ΣΑ για τους νέους και η έναρξη της δουλειάς για τη φροντίδα του περιβάλλοντος ήταν επίσης αποτελεσματική, εξαιτίας της δουλειάς που είχε γίνει σε αυτά τα θέματα πριν υιοθετηθούν οι στόχοι. Ο στόχος τού να φέρουμε την ΣΑ στους ανθρώπους με τους οποίους έχουμε κοντινές σχέσεις δεν είναι ευρέως αποτελεσματικός, επειδή μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει επαρκής δουλειά.

Οι άνθρωποι έχουν κάνει αρκετά καλές και σημαντικές προτάσεις για στόχους στην

Κοινότητα της ΣΑ. Μερικοί από αυτούς αφορούν θέματα τα οποία αντιμετωπίζονται επιτυχώς, έτσι το να προσθέσουμε έναν ακόμη στόχο, πιθανά δεν θα ήταν πολύ αποτελεσματικό. Υπάρχουν επίσης θέματα για τα οποία θα ήταν χρήσιμο να ορίσουμε στόχο, αλλά δεν έχουμε κάνει ακόμη την προκαταρκτική δουλειά. Μεταξύ αυτών είναι ο στόχος της εξάπλωσης της ΣΑ και ο στόχος του τερματισμού της καταπίεσης των τάξεων. Έχουμε τέσσερα χρόνια πριν το επόμενο Παγκόσμιο Συνέδριο για να κάνουμε την αναγκαία δουλειά.

Ανατυπώθηκε από το τεύχος του Οκτωβρίου 2013 του Present Time, σελίδες 3-4

Το να σταματήσουμε την καταστροφή του περιβάλλοντος θα είναι ένας τεράστιος θρίαμβος για τους ανθρώπους. Θα απαιτήσει να αντιμετωπίσουμε και να ξεπεράσουμε πολλούς από τους τρόπους οι οποίοι μας έχουν πληγώσει και περιορίσει.

Μία Νέα Αφίσα

Τα μέλη της Κοινότητας της Σ.Α. να δουλεύουμε για να αποκτήσουμε πλήρη επίγνωση της ταχείας και συνεχούς καταστροφής του περιβάλλοντος της Γης. Να εκτονώσουμε οποιαδήποτε οδύνη μας εμποδίζει να αποκτήσουμε πλήρη επίγνωση της κατάστασης αυτής και να λαμβάνουμε όλα τα απαραίτητα μέτρα για τη διατήρηση και την αποκατάσταση του περιβάλλοντός μας.

Οι οδύνες έχουν αναγκάσει τους ανθρώπους να καταπιέζουν ο ένας τον άλλον και να ασκούν καταστροφικές πολιτικές ενάντια σε όλον τον πλανήτη. Μια ολοκληρωμένη λύση θα απαιτήσει τον τερματισμό των διαιρέσεων μεταξύ των ανθρώπων και, ως εκ τούτου, το τέλος όλων των μορφών καταπίεσης.

Η αποκατάσταση και η προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να έχουν προτεραιότητα έναντι κάθε ομάδας ανθρώπων που έχει υλικά προνόμια σε σχέση με άλλους. Μπορούμε και πρέπει να θεραπευτούμε από κάθε οδύνη, που μας οδηγεί στο να καταστρέφουμε το περιβάλλον στην προσπάθειά μας να ξεφύγουμε από τα ατέρμονα συναισθήματα που μας κάνουν να νοιώθουμε την ανάγκη για περισσότερους πόρους.

Η Εκδοτική Rational Island Publishers έχει δημοσιεύσει μία ωραία έγχρωμη αφίσα (20 επί 27 ίντσες) με θέμα τον στόχο της ΣΑ για το περιβάλλον. Θα θέλαμε να την έχουμε στην καθημερινή μας ζωή όλοι μας, σαν υπενθύμιση για την δέσμευσή μας να αλλάξουμε την οικονομική σχέση του συστήματος με το περιβάλλον.

Παρακαλώ σκεφτείτε να παραγγείλετε μία (ή περισσότερες) για τον εαυτό σας από την Εκδοτική Rational Island Publishers. Η τιμή είναι \$8.00, συν τα μεταφορικά και την διανομή.

Σας ευχαριστώ,
Τιμ Τζάκινς

* Ένας στόχος που υιοθετήθηκε από το 2013 Παγκόσμιο Συνέδριο των Κοινοτήτων Συμπαράστασης (Δες τη σελίδα ένα (1) για μεγαλύτερο, πιο ευανάγνωστο κείμενο)

